

14. Tất cả những ai đang khát

Giăng 7

Tin Mừng Theo Giăng

Giăng đặt bối cảnh cho chúng ta trong chương bảy bằng cách chia sẻ điều đó, dẫn đến Lễ lều tạm, Chúa Giêsu đã khai thác tại khu vực Ga-li-lê. Lễ hội này rơi vào lịch phương Tây của chúng ta trong tháng Chín hoặc tháng Mười. Như đã đề cập trong một nghiên cứu khác, tất cả những người nam trưởng thành đều được Chúa truyền lệnh tham dự ba lễ Vượt qua chính (còn được gọi là Lễ Bánh không men), Lễ Ngũ tuần (còn gọi là Lễ tuần) và Lễ lều tạm (còn gọi là Lễ đền tạm, Phục truyền luật lệ ký 16). Bên cạnh việc là một lễ kỷ niệm thu hoạch, Lễ lều tạm cũng kỷ niệm sự cung cấp của Chúa cho Y-sơ-ra-ên khi trong bốn mươi năm, Chúa đã chỉ dẫn và giữ họ trong thời gian lang thang khi họ sống trong lều và nhà tạm.

Lễ kỷ niệm kéo dài trong một tuần (Phục truyền luật lệ ký 16: 13-15), và đó là một thời gian vui vẻ, với các gia đình làm cho những ngôi nhà tạm bợ để sống trong bữa tiệc. Nó đã kết thúc vào ngày thứ tám, đó là một ngày linh thiêng của người Hồi giáo, khi mà không có việc gì phải làm (Số 29:35). Giăng nói với chúng ta điều gì đó có ý nghĩa mà Chúa Giêsu đã làm vào ngày thứ tám (Giăng 7:37). Trước khi chúng ta có được sự mặc khải quan trọng của Chúa Giêsu, hãy lắng nghe cuộc trò chuyện dẫn đến nó.

¹ Kế đó, Đức Chúa Giêsu đi khắp xứ Ga-li-lê. Ngài không ưng đi trong xứ Giu-đê, bởi dân Giu-đê vẫn tìm phương giết Ngài. ² Và, ngày lễ của dân Giu-đê, gọi là lễ Lều Tạm gần đến. ³ Anh em Ngài nói rằng: Hãy đi khỏi đây, và qua xứ Giu-đê, để cho các môn đồ cũng được xem công việc thầy làm. ⁴ Khi nào người ta muốn tỏ mình ra, thì không ai làm kín giấu việc gì. Vì thầy làm những sự đó, hãy tỏ mình cho thiên hạ. ⁵ Bởi chưng chính các anh em Ngài không tin Ngài. ⁶ Đức Chúa Giêsu phán cùng anh em rằng: Thì giờ ta chưa đến; còn về các người, thì giờ được tiện luôn luôn. ⁷ Thế gian chẳng ghét các người được; nhưng ghét ta, vì ta làm chứng này về họ rằng công việc họ là ác. ⁸ Các người hãy lên dự lễ này, còn ta chưa lên dự lễ đó, **vì thì giờ ta chưa trọn**. ⁹ Ngài nói xong, cứ ở lại xứ Ga-li-lê. ¹⁰ Lúc anh em Ngài đã lên dự lễ rồi, thì Ngài cũng lên, nhưng đi cách kín giấu, không tố lộ. (Giăng 7:1-10 Nhấn mạnh tôi).

Bây giờ chỉ sáu tháng trước khi Chúa Giêsu bị đóng đinh, và giới cầm quyền Do Thái đã tuyên bố rằng Chúa sẽ bị xử tử (câu 1). Các kinh sư, người Pha-ri-si, Sa-đu-sê và các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái không chỉ đối nghịch với Chúa Giêsu; họ đã có ý định giết Ngài! Sẽ không ai có thể nói với Chúa trong Ngày phán xét, "Anh em không biết nó như thế nào", vì Chúa đã đi vào đau khổ của con người bằng mọi cách, thậm chí đến mức bị người của Ngài từ chối. Chúa Giêsu đã nhận thức được rằng có kế hoạch giết Ngài, nhưng Ngài cũng hiểu rằng thời gian của Ngài đang đến và Ngài sẽ là con chiên hiến tế lễ Vượt qua để giải thoát tất cả những ai sẽ đặt niềm tin vào Ngài.

Thời gian Thích hợp

Kinh thánh nói rằng Chúa Giêsu có bốn anh em và ít nhất hai chị em (Ma-thi-ơ 12: 55-56, Mác 3:31), và các anh em của Ngài đang thúc giục Ngài đi đến Giê-ru-sa-lem để dự tiệc.

Câu 1) Tại sao anh em của Ngài thúc giục Chúa Giêsu lên Giê-ru-sa-lem và trở thành người của công chúng? (câu 3-4). Tại sao Chúa Giêsu trả lời bằng cách nói về thời điểm không đúng? (câu 6).

Có lẽ, họ nghĩ rằng lao động giữa những người bình thường ở Ga-li-lê, chữa lành và dạy dỗ họ, không đưa Ngài đến đâu cả. Nếu Ngài tìm cách trở thành một người đi giảng ở Y-sơ-ra-ên, Giê-ru-sa-lem là nơi để chứng tỏ chính mình với thế giới nơi Ngài có thể được công nhận và hoan nghênh. Cách của thế gian là thúc đẩy bản thân tiến lên để trở thành người của công chúng và nổi tiếng. Chúa Giêsu đã không tìm kiếm sau những điều này. **Còn người, người còn tìm việc lớn cho mình hay sao? Chớ có tìm kiếm (Giê-rê-mi 45: 5)**. Người đàn ông hay người phụ nữ của Thiên Chúa rất vui khi được phục vụ và tuân cuộc sống của mình để phục vụ người khác như Chúa; thái độ này là niềm vui thuần túy. Anh em của Ngài không tin vào Ngài (câu 5). Tất nhiên, sau khi phục sinh, đó là một câu chuyện khác. Trên thực tế, chúng ta biết rằng ít nhất hai anh em Chúa Christ đã trở thành những người lãnh đạo trong nhà thờ đầu tiên là James và Jude và họ đã viết hai cuốn sách Tân Ước được đặt tên như vậy.

Khi Chúa Giêsu được thúc giục đi đến Giê-ru-sa-lem để dự lễ, thì câu trả lời của Ngài là **“thì giờ ta chưa trọn” (câu 8)**. Trong mọi trường hợp ngoại trừ trường hợp này, thuật ngữ Chúa Kitô dùng để mô tả thời điểm đóng đinh của Ngài là từ Hy Lạp *hora*, một từ có nghĩa là “giờ”. Nhưng trong câu tám, Giảng, tác giả của Tin Mừng này, đã sử dụng từ *Kairos* để mô tả đúng thời điểm Từ Hy Lạp này có nghĩa là một thời điểm quyết định hoặc chiến lược trong thời gian để diễn tả những gì Thiên Chúa muốn làm trong Lễ lều tạm. Chúa Cha muốn tiết lộ một điều mới cho dân Do Thái về Con của Ngài. Tuy nhiên, bây giờ, Chúa Giêsu đã phải chờ thời gian *kairos*, tức là thời cơ thích hợp, thời điểm xác định, sẽ đến. Có thể là, thay vì đi đến lễ kỷ niệm này với hàng ngàn người đi cùng hành trình ba hoặc bốn ngày cùng nhau, Chúa Giêsu không muốn công chúng hoan nghênh khi Ngài vào Giê-ru-sa-lem. Thời điểm đó sẽ đến khi Chúa Giêsu cuội trên lưng một con lừa trong thời gian sáu tháng vào Chủ nhật Lễ Lá, một vài ngày trước khi bị đóng đinh làm Con Chiên Vượt Qua. Trong ngày lễ này, Ngài sẽ bí mật đến Giê-ru-sa-lem (câu 10).

Câu 2) Chúa Giêsu nói rằng thì giờ chưa trọn. Đã có một thời điểm quyết định hoặc xác định đó là một bước ngoặt trong cuộc sống của anh em rằng, nhờ ơn Chúa, đã thay đổi được anh em mãi mãi?

Vào thời điểm này, rất nhiều sự đối nghịch đã tăng lên đối với Chúa Giêsu bởi giới lãnh đạo cầm quyền Do Thái, một phần vì sự chữa lành của người ốm yếu tại Hồ Bethesda vào ngày Sabbath (Giăng 5:16), nhưng cũng bởi vì Chúa Kitô đã tuyên bố một cách bình đẳng với Chúa (Giăng 5:19). Ngài cũng là một mối đe dọa cho uy quyền của chức tư tế bởi vì Ngài đã dọn sạch những người đồi tiên từ Đền thờ. Khi làm như vậy, Ngài đã từ chối các nhà lãnh đạo Do Thái rất nhiều tiền khi họ tính phí trao đổi cát cổ cho người dân để trả thuế Đền thờ (Giăng 2:13-17). Từ này đã được đưa ra giữa những người có thẩm quyền lãnh đạo rằng Chúa Giêsu nên bị xử tử ngay khi họ có thể tìm thấy cơ hội phù hợp.

Tất cả mọi thứ mà Chúa Giêsu đã làm là làm mẫu cho chúng ta cách chúng ta sống một cuộc sống tập trung vào Chúa Kitô, tức là, chờ đợi thời điểm của Chúa. Chúa Kitô đã sống cuộc đời của Ngài trong sự lệ thuộc vào Chúa Cha. Đôi khi, thật khó để chờ đợi thời điểm của Chúa. Chúng ta có thể rất háo hức để đi và làm công việc của Chúa mà chúng ta có thể đi mà không có Chúa. Môi-se đã

hành động bên ngoài thời gian của Thiên Chúa để giúp đỡ người Y-sơ-ra-ên ở Ai Cập trước khi anh ta sẵn sàng, và anh ta phải mất bốn mươi năm làm người chăn cừu ở sa mạc Midian trước khi Chúa kêu gọi anh ta đưa con cái Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập (Đạo luật 7: 23-30). Có những điều mà Chúa muốn làm cho chúng ta trước khi Ngài có thể sử dụng chúng ta. A.W. Tozer nói: "Thật đáng nghi ngờ liệu Chúa có thể ban phước cho một người đàn ông rất nhiều cho đến khi anh ta làm tổn thương Ngài sâu sắc."

Nó cũng là cho các quốc gia. Người dân Trung Quốc đã phải trải qua nhiều thử thách và bắt bớ cho đến thời gian *kairos* của họ. Thời điểm xác định đã đến với họ bây giờ là gửi nhiều nhà truyền giáo đến các quốc gia khác. Đôi khi, chỉ chờ đợi vào thời điểm của Chúa có thể là đau đớn. Điều tồi tệ nhất có thể xảy ra với dân Chúa là mạo hiểm trong chức vụ trước khi họ sẵn sàng. Nhiều người đã đắm tàu vì đức tin của họ vì đã đi trước khi họ chuẩn bị đầy đủ. Chúa Giêsu đã phải chờ thời điểm thích hợp, thời điểm chiến lược trước khi Thiên Chúa chỉ dẫn trực tiếp Ngài đi dự Lễ.

Câu hỏi 3) Làm thế nào để một người biết rằng thời điểm thích hợp cho một cái gì đó đã đến? Đó là trực giác hay như cảnh của một người xếp hàng? Có thời điểm để đi trong đức tin bất chấp tỷ lệ cược không?

Để một công việc chiến lược của Chúa được hoàn thành bởi những người hầu của Ngài, cần có thời gian chuẩn bị trước. Chúng ta có một bức tranh về sự chuẩn bị của một người hầu việc Chúa trong Ê-sai 49:

Hỡi các cù lao, hãy nghe ta! Hỡi các dân xa lạ, hãy ghé tai! Đức Giê-hô-va đã gọi ta từ trong bụng mẹ, đã nói đến danh ta từ lòng dạ mẹ ta. ² Ngài đã khiến miệng ta giống như guom bén; lấy bóng tay Ngài mà che ta; làm cho ta như tên nhọn, và giấu ta trong bao tên. ³ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi Y-sơ-ra-ên, ngươi là tôi tớ ta, ta sẽ được sáng danh bởi ngươi. (Ê-sai 49:1-3).

Lưu ý công việc của Thiên Chúa trong việc định hình người đàn ông hoặc phụ nữ của Thiên Chúa. Trước hết, có một cuộc gọi vào cuộc sống của người đó. Từ trong bụng mẹ, Thiên Chúa đã trong công việc, gọi người đó bằng tên. Một trong những điều quan trọng nhất phải được Chúa định hình là những gì phát sinh từ đôi môi của người đó. Lưỡi của một người đàn ông sẽ trở thành một thanh kiếm sắc bén được Thần dẫn dắt và trao quyền. Không có chỗ cho ngôn ngữ thô lỗ hoặc đôi môi lừa dối (Gia-cơ 3:10-11). Hình ảnh được đưa ra là của việc tạo ra một mũi tên. Nó phải được làm cho dễ uốn trong tay của người chế tạo mũi tên trước khi được đặt thẳng trên giá đỡ. Quá trình sau đó yêu cầu được đánh bóng, nói về việc bị cọ xát sai cách và nhiệt áp dụng cho nhân vật trước khi một người hầu có thể được sử dụng một cách đáng kể.

Phần cuối cùng và cũng là thử thách nhất trong công việc biến đổi của Thiên Chúa là được đặt trong túi cung (một túi da dùng để mang mũi tên trên lưng của cung thủ), chờ đợi người chỉ dẫn đưa anh em vào cây cung của Ngài để bắn vào thời gian của sự lựa chọn của Ngài. Nhiều người trong số anh em đã được chuẩn bị và ở lại trong túi cung để được sử dụng của Chúa. Đây là nói về những người đang được đào tạo cho một nhiệm vụ cụ thể. Chúng ta không bao giờ phải chờ đợi để tuân theo lời tiết lộ của Thiên Chúa.

Trong khi chờ đợi trải nghiệm trong túi cung, anh em nên mài giũa nhân cách của mình bằng cách vâng lời Chúa, tức là đánh bóng cuộc sống của mình, để nói, để được gửi từ cây cung của Ngài, anh em sẽ bay ngay đến mục tiêu mà Ngài đã trang bị cho anh em. Một phần của kinh nghiệm run rẩy là kiên nhẫn và học cách lắng nghe tiếng nói của Ngài. Chúa thường nói với chúng ta; vấn đề thường là ở cuối của chúng ta. Chúng ta chỉ không lắng nghe hoặc cảm nhận giọng nói của Ngài:

Vì Đức Chúa Trời phán một lần, Hoặc hai lần; nhưng người ta không để ý đến. (Gióp 33:14).

Sự kiên nhẫn là thứ mà Thánh Linh phải hoạt động trong chúng ta khi chúng ta ở trong túi cung. Trong khi chúng ta đang chuẩn bị, chúng ta có thể đánh giá cao thời gian này vì Chúa đang làm việc trong chúng ta để tiết lộ đức tính của Ngài trong cuộc sống của chúng ta.

Sự can đảm của Chúa Kitô

¹¹ Vậy, các người Giu-đa tìm Ngài trong ngày lễ, và nói rằng: Nào người ở đâu? ¹² Trong đám đông có tiếng xôn xao bàn về Ngài. Người thì nói: Ấy là một người lành; kẻ thì nói: Không phải; người phỉnh dỗ dân chúng! ¹³ Song chẳng ai dám nói về Ngài tỏ tường, vì sợ dân Giu-đa. ¹⁴ Giữa kỳ lễ, Đức Chúa Giêsu lên đền thờ dạy dỗ. ¹⁵ Các người Giu-đa sững sờ mà nói rằng: Người này chưa từng học, làm sao biết được Kinh Thánh? ¹⁶ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Đạo lý của ta chẳng phải bởi ta, nhưng bởi Đấng đã sai ta đến. ¹⁷ Nếu ai khứng làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, thì sẽ biết đạo lý ta có phải là bởi Đức Chúa Trời, hay là ta nói theo ý ta. ¹⁸ Kẻ nói theo ý mình, thì tìm vinh hiển riêng mình; nhưng kẻ tìm vinh hiển của Đấng đã sai mình đến, mới là chân thật, và chắc trong mình không có điều gì không công bình đâu. ¹⁹ Môi-se há chẳng ban luật pháp cho các ngươi sao? Mà trong các ngươi không có một ai tuân theo luật pháp! Có sao các ngươi kiêu thế giết ta? ²⁰ Dân chúng trả lời rằng: Ngươi bị quỷ ám, nào ai là người tìm thế giết ngươi? ²¹ Đức Chúa Giêsu đáp lại rằng: Ta đã làm một việc, các ngươi thấy đều lấy làm lạ. ²² Môi-se đã truyền phép cắt bì cho các ngươi (phép đó không phải bởi Môi-se, nhưng bởi tổ tông), và các ngươi làm phép cắt bì cho người đàn ông trong ngày Sa-bát! ²³ Nếu người đàn ông chịu phép cắt bì ngày Sa-bát, cho khỏi phạm luật pháp Môi-se, thì sao ta chữa cho cả mình người bệnh được lành trong ngày Sa-bát, mà các ngươi lại nổi giận? ²⁴ Đừng cứ bề ngoài mà xét đoán, nhưng phải xét đoán theo lẽ công bình. ²⁵ Có mấy kẻ trong dân thành Giê-ru-sa-lem nói rằng: Đó có phải là người mà người ta tìm giết chăng? ²⁶ Kia, người nói tự do, mà không ai nói chi người hết. Dễ thường các quan đã nhận thật người là Đấng Christ? ²⁷ Thế mà, chúng ta biết người này từ đâu lại; song khi Đấng Christ sẽ đến, thì không ai biết Ngài từ đâu đến” (Giăng 7:11-27).

Câu hỏi 4) Khi Chúa Giêsu nói về *thế gian* ghét các ngài (câu 7), vậy anh em nghĩ Ngài đang nói gì về việc Ngài sử dụng từ ngữ *thế gian* của mình? Một lý do tại sao mọi người muốn giết Ngài (câu 1 và 25)?

Nửa chừng Lễ, Chúa Giêsu đến và bắt đầu giảng dạy trong các đền thờ. Dân chúng bị chia rẽ về Ngài. Một số người nói Ngài là một người tốt, trong khi những người khác buộc tội Ngài là kẻ lừa dối (câu 12). Chúa Giêsu phân cực con người: hoặc anh em là vì Ngài hoặc là chống lại Ngài. Hôm nay cũng vậy. Khi Kinh thánh nói về sự ghét của Chúa Kitô về *thế gian* và chúng ta là môn đệ của

Ngài, điều đó có nghĩa là hệ thống thế gian đối lập trực tiếp với Chúa Kitô và những mục đích vương quốc của Ngài. Chúng ta đang có chiến tranh, các anh chị em thân mến trong Chúa Kitô. Có những thế lực tâm linh đang hoạt động trong thế giới này muốn dập tắt bất cứ điều gì có liên quan đến Thần của Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp và Cơ đốc giáo trong Kinh thánh. Điều đó cũng đúng đối với quốc gia Y-sơ-ra-ên, bởi vì Thiên Chúa chưa thực hiện tất cả các lời hứa của Ngài cho người Do Thái. Mặc dù sẽ có sự phản đối đối với chúng ta là Kitô hữu, mọi người không bao giờ là kẻ thù của chúng ta. Có những thế lực tâm linh thao túng con người tìm cách mang lại sự phát triển của cái ác trong thế giới này. Sứ đồ Phao-lô nói:

¹¹ Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. ¹² Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy (Ê-phê-sô 6:11-12).

Hãy để tôi hỏi anh em một câu hỏi. Nếu anh em biết rằng mọi người đang chờ đợi thời cơ thích hợp để giết chính mình, anh em sẽ đến nơi mà những người mong muốn thực hiện hành động đó đang đợi mình chứ? Đó sẽ là sự điên rồ hoặc sự can đảm tuyệt đối hoặc tin tưởng vào Chúa để làm một việc như vậy. Tuy nhiên, đó là những gì Chúa Giêsu của chúng ta đã làm. Câu 11 cho chúng ta biết rằng người Do Thái, có nghĩa là những người Do Thái đối nghịch với Chúa Giêsu, đang theo dõi Ngài và hỏi, **Người đàn ông đó ở đâu?, (Câu 11)**. Họ biết rằng Ngài sẽ ở đó bởi vì mọi người Do Thái ở bất cứ nơi nào gần Giê-ru-sa-lem và đền thờ đều phải trình diện với Chúa trong Lễ lều tạm (Lê-vi ký 23). Có lẽ, họ đã chờ đợi Ngài ở mọi cổng vào thành phố Giê-ru-sa-lem (câu 25). Tuy nhiên, Ngài không đến Giê-ru-sa-lem với rất đông người dân đi theo Ngài như họ nghĩ. Ngài đi trong bí mật (câu 10) tại điểm giữa của Lễ (Câu 14).

Ở đây chúng ta thấy sự can đảm của Chúa Kitô. Khi đi ngang qua đám đông người, Ngài có thể nghe thấy tiếng thì thầm lan rộng về Ngài, **“Ông ta là một người đàn ông tốt bụng,” trong khi những người khác trả lời, “Không, Ông ta lừa dối người dân (câu 12)**. Nó vẫn như ngày hôm nay. Có suy nghĩ chung rằng Đấng Cứu thế của chúng ta là một người lừa dối như Thánh tính của Ngài trong khi những người khác đã đặt niềm tin vào Ngài là Đấng Cứu Thế của thế gian.

Dừng cảm bước vào các khu vực đền thờ, Ngài mạnh dạn đứng dậy và bắt đầu giảng dạy trong Solomon Lau Colonnade, dạy tất cả những ai sẽ nghe Ngài (câu 14). Các nhà lãnh đạo Do Thái đã bị xúc phạm chùng nào khi Ngài đột nhiên xuất hiện trong các Tòa án Đền thờ, nhanh chóng tập hợp một đám đông khi Ngài dạy về Cha của mình. Sự can đảm của Ngài sẽ truyền cảm hứng cho tất cả chúng ta.

Khát khao có Chúa (Giăng 7: 37-43)

Người Do Thái đã chờ đợi hàng thế kỷ cho một người đàn ông mà Môi-se nói rằng Thiên Chúa sẽ gửi cho họ. Người mà sẽ là một nhà tiên tri tương tự như Môi-se. Họ đã lắng nghe anh ấy rất cẩn thận:

¹⁵ Từ giữa anh em người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ lập lên một đấng tiên tri như ta; các người khác nghe theo đấng ấy. ¹⁸ ta sẽ lập lên cho chúng một đấng tiên tri như người, thuộc trong anh em chúng, ta sẽ lấy các lời ta để trong miệng người, thì người sẽ nói cho

chúng mọi điều ta phán dặn người. ¹⁹ Bằng có ai không nghe theo lời ta mà đáng tiên tri nhân danh ta nói, thì ta sẽ hạch ai đó. (Phục-truyền Luật-lệ Ký 18:15-20)

Dân Y-so-ra-ên hiểu rằng Đấng Mê-si khi Ngài đến, sẽ làm những phép lạ tương tự như Môi-se đã làm. Họ mong đợi bánh từ trời giống như thời Môi-se, nhưng Chúa Kitô đã nói rằng bánh thật từ Thiên đàng là chính Ngài. Ngài phán, “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, Môi-se chưa hề cho các người bánh từ trên trời đâu; nhưng Cha ta ban cho các người bánh thật, là bánh từ trên trời xuống. ³³ Bởi chưng bánh Đức Chúa Trời là bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế gian.” (Giăng 6: 32-33). Trong bài viết Phúc âm của Giảng, ông nói với chúng ta về một bằng chứng khác cho thấy Chúa Giêsu là nhà tiên tri mà Môi-se bảo họ hãy nhìn. Giống như Môi-se đã mang nước ra khỏi tảng đá khi tảng đá bị đập (Xuất 17: 5-6), Sứ đồ Phao-lô nói với chúng ta rằng Đá bị đập để đưa nước là một ngôn ngữ tương tự hoặc hình ảnh của Chúa Kitô Là người ban nước của sự sống, Thần của Thiên Chúa tuôn đổ trên họ. Phao-lô viết: ² chịu Môi-se làm phép báp tem trong đám mây và dưới biển, ³ ăn một thứ ăn thiêng liêng; ⁴ và uống một thứ uống thiêng liêng; vì họ uống nơi một hòn đá thiêng liêng theo mình và **đá ấy tức là Đấng Christ.** (1 Cô-rinh-tô 10: 3-4). Những gì Môi-se làm chỉ là một bức tranh về những gì Chúa Giêsu sẽ làm trên thập giá. Được đặc trưng bởi nước, Thần sẽ được tuôn tràn vào Ngày Lễ Ngũ Tuần giống như nhiều tiên tri khác nhau đã báo trước (Joel 2:28, Ê-sai 44: 3, Ê-xê-chi-ên 36: 26-27).

Giờ đây, Giảng viết về một sự mặc khải về Con mà Cha đã chuẩn bị cho dân của Ngài. Nó xảy ra vào ngày thứ tám, ngày quan trọng nhất của Lễ lều tạm.

³⁷ Ngày sau cùng, là ngày trọng thể trong kỳ lễ, Đức Chúa Giêsu ở đó, đứng kêu lên rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống. ³⁸ Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy. ³⁹ Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Giêsu chưa được vinh hiển. ⁴⁰ Trong đoàn dân có nhiều người nghe những lời đó, thì nói: Người này thật là đáng tiên tri. Người khác thì nói: Ấy là Đấng Christ. ⁴¹ Người khác nữa lại nói: Đấng Christ há từ Ga-li-lê mà đến sao? ⁴² Kinh Thánh há chẳng nói rằng Đấng Christ phải ra từ dòng dõi vua Đa-vít sao? ⁴³ Vậy, dân chúng cãi lẽ nhau về Ngài. (Giăng 7:37-43).

Bữa tiệc kéo dài bảy ngày với một ngày nữa là điều đáng chú ý nhất (Giăng 7:37). Đây là những gì Chúa truyền lệnh cho ngày thứ tám: “Trong bảy ngày phải dâng các của lễ dùng lửa dâng cho Đức Giê-hô-va; qua ngày thứ tám, các người có một sự nhóm hiệp thánh nữa, cũng dâng của lễ dùng lửa dâng cho Đức Giê-hô-va. Ấy sẽ là một hội trọng thể; chớ nên làm một công việc xác thịt nào hết.” (Lê-vi Ký 23:36). Vào ngày thứ tám, với hàng ngàn người đang tìm kiếm, thấy té lễ đã xuống hồ của Siloam và đổ đầy một bình vàng hai pint và mang nó trở lại trung tâm của đám đông đứng trước bàn thờ Đền thờ. Đám đông sẽ vòng quanh bàn thờ bảy lần để tưởng nhớ những bức tường thành Giê-ri-cô được đưa xuống, và sau đó, với toàn bộ sự kiện kèm theo tiếng hát của các Thánh vịnh khác nhau, Linh mục trưởng sẽ rót nước trước bàn thờ như một dấu hiệu tiên tri rằng người Do Thái đã sẵn sàng cho nước của sự sống được tuôn ra.

Tiên tri Ê-xê-chi-ên đã kể về một thời gian khi ra khỏi ngưỡng cửa của Đền thờ, một dòng chảy sự sống sẽ chảy về phía đông sẽ bắt đầu sâu đến mắt cá ta, trở nên sâu đến đầu gối và cuối cùng sẽ trở nên sâu đến nỗi nó sẽ nâng mọi người khỏi chân họ và mang chúng theo trên con đường của

nó (Ê-xê-chi-ên 47: 1-9). Bất cứ nơi nào dòng sông này chảy qua, nó sẽ mang lại sự sống, trái cây và sự chữa lành. Con sông này sẽ chảy ra biển, và tác dụng của nó là sinh ra cá ở đó (Ê-xê-chi-ên 47: 8-9). Việc tuôn ra khỏi nước nói lên sự kỳ vọng của họ rằng, có lẽ vào thời của họ, dòng sông sự sống sẽ bắt đầu chảy khi bình đựng nước được đổ ra.

Đối với người Do Thái, trung tâm của thế gian là Y-sơ-ra-ên. Trung tâm của Y-sơ-ra-ên là Giê-ru-sa-lem và trung tâm của Giê-ru-sa-lem là Đền thờ. Dường như, ngay thời điểm sự đổ ra của cái bình, Chúa Giêsu đứng dậy và cất giọng để tất cả có thể nghe thấy những lời của Ngài:

“Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống.³⁸ Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy.³⁹ Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bây giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Giêsu chưa được vinh hiển.⁴⁰ Trong đoàn dân có nhiều người nghe những lời đó, thì nói: Người này thật là đáng tiên tri. Người khác thì nói: Ấy là Đấng Christ.⁴¹ Người khác nữa lại nói: Đấng Christ há từ Ga-li-lê mà đến sao?⁴² Kinh Thánh há chẳng nói rằng Đấng Christ phải ra từ dòng dõi vua Đa-vít sao?⁴³ Vậy, dân chúng cãi lẽ nhau về Ngài. (Giăng 7:37-43).

Những gì Chúa Giêsu đã phán là ra khỏi đền thờ của cuộc đời Ngài sẽ tuôn chảy sức mạnh làm mới, ban sự sống, chữa lành của Thánh Linh về điều mà nước và lời tiên tri nói. Khi Chúa Kitô sống trong chúng ta và được trao quyền sở hữu hoàn toàn để cai trị và cai trị chúng ta, dòng sông hoặc mùa xuân này sẽ chảy từ chính trái tim của chúng ta, giống như Chúa Giêsu đã nói với chúng ta. Khi Chúa Kitô ngự trị trong đền thờ của trái tim chúng ta, Thánh Linh của Ngài sẽ tuôn chảy cho những người xung quanh chúng ta, mang lại cho chúng ta sự sống mới. Sứ đồ Giăng làm rõ rằng Thánh Linh lúc đó chưa được ban cho do Chúa Giêsu chưa được tôn vinh (câu 39). Thánh Linh chỉ đến với những cá nhân nhất định cho những mục đích cụ thể. Điều Chúa hứa là Thần của Ngài sẽ đi vào cuộc sống của tất cả mọi người:

²⁸ Sau đó, ta sẽ đổ Thần ta trên cả loài xác thịt; con trai và con gái các ngươi sẽ nói tiên tri; những người già cả các ngươi sẽ thấy chiêm bao, những kẻ trai trẻ các ngươi sẽ xem sự hiện thấy.²⁹ Trong những ngày đó, dầu những đầy tớ trai và đầy tớ gái, ta cũng đổ Thần ta lên. (Giô-ên 2:28-29).

Câu 5) Theo Giăng 7: 37-39, Chúa Giêsu đã nói những điều kiện gì cần phải đáp ứng để Thánh Linh của Thiên Chúa tuôn tràn trong chúng ta?

Có bốn điều kiện trong đoạn này để uống sâu Thần khí của Thiên Chúa:

1) Anh em phải khao khát có thêm Chúa. Anh em có hài lòng với cuộc sống như vậy không? Chúa chúng ta muốn được theo đuổi bởi những người đói và khát. Đừng để Chúa Kitô đi cho đến khi cơn khát của anh em đã được giải tỏa. Nhận tất cả những gì Chúa có cho anh em. Kiên trì cầu nguyện để Thánh Linh đến và đổ đầy anh em.

2) Anh em phải đến với con người của Chúa Kitô. Ngài phán, “**Hãy để con trẻ đến cùng ta**”. Đây không phải là về nhà thờ hay sự tôn sùng đối với các hành vi tôn giáo; đây là về việc đến với chính Chúa Kitô. Anh em có tình yêu với con người của Chúa Kitô không?

Khi Chúa Giêsu hỏi Phi-e-rơ sau khi nói ba lần rằng anh ta không biết Ngài, Chúa Giêsu đã hỏi Phi-ơ-rơ ba lần người yêu ta chẳng (Giăng 21: 15-17), một câu hỏi mà mỗi chúng ta nên trả lời. Yêu cầu Thánh Linh tiết lộ cho anh em trước tất cả những gì Chúa Kitô đã làm cho anh em để anh em có thể yêu người của Chúa Kitô.

3) Anh em sẽ cần phải uống. Điều này nói lên hành động tiếp nhận Thánh Linh bằng một trái tim cởi mở, minh bạch. Dễ bị tổn thương và trung thực là một số đặc điểm của một trái tim đã sẵn sàng để được lấp đầy bởi Thánh Linh. Có một quyết định có ý thức về ý muốn đi theo con đường của Chúa thay vì con đường của chúng ta. Nó nói về sự phục tùng để đi theo Người Chăn Chiên bất cứ nơi nào Ngài dẫn dắt.

4) Bất cứ ai tin vào Chúa Kitô (câu 38) sẽ nhận được. Đây không phải là một sự khẳng định trí tuệ đối với các sự thực của Tin Mừng. Đó là một niềm tin chân thành, ổn định, cho phép một tập hợp các giá trị đạo đức khác nhau ảnh hưởng đến tính cách của một người. Chúa Giêsu gọi nó được tái sinh (Giăng 3: 3). Nó có nghĩa là gì để tin? Nếu đây là một trong những điều kiện mà Chúa yêu cầu, chúng ta cần xem xét kỹ lưỡng. Thỏa thuận trí tuệ với các sự kiện của Kitô giáo có nghĩa là thừa nhận rằng Chúa Giêsu đã đến thế gian để cứu những tội nhân, nhưng chỉ là một thỏa thuận trí tuệ không phải là ý nghĩa của việc tin vào ý nghĩa của Kinh thánh. Vì vậy, sau đó, nó có nghĩa là gì để tin tưởng?

Cách đây nhiều năm, người biểu diễn nhào lộn vĩ đại Karl Wallenda, hay còn gọi là Blondin, đã căng một sợi dây qua thác Niagara, khoảng cách khoảng 1.000 feet và đề nghị mang bất kỳ ai bằng xe cút kít. Nhiều người tin rằng anh ta có thể làm điều đó, nhưng không có người nhận. Để lên xe cút kít và được đưa qua giới hạn, đó là sự khác biệt giữa các thỏa thuận trí tuệ về những gì Thiên Chúa đã làm trong Chúa Kitô và niềm tin cá nhân. Đánh giá trí tuệ nhận ra rằng xe cút kít sẽ đưa một người qua thác Niagara, nhưng người đó không đi và tin tưởng ai đó sẽ đưa anh ta qua thác. Niềm tin cá nhân, hoặc niềm tin vào Chúa Kitô, đang giải phóng ý muốn được Chúa dẫn dắt và sống cho Ngài bằng cách vâng lời Ngài.

Bốn điều này là những điều kiện quan trọng nhất để sống một cuộc sống trong đức tin, được Thánh Linh hướng dẫn và trao quyền. Mọi người trong chúng ta tin vào Chúa Kitô đều có Chúa Thánh Thần (Rô-ma 8: 9), nhưng câu hỏi đặt ra là, “Chúa Thánh Thần có chúng ta không?” Những người hấp dẫn nhất trên thế giới là những người đầy đủ và được dẫn dắt bởi Thần của Chúa. Để được lấp đầy với Thần của Chúa, anh em cần phải tự thay thế mình khỏi vị trí quyền lực trong cuộc sống. Ví dụ quan trọng nhất đối với chúng ta về một người tràn đầy Thánh Linh là Chúa Giêsu Christ.

William Booth, người sáng lập và là người tiên phong của Đội quân Cứu thế đã từng bị ốm và không thể tham dự hội nghị lãnh đạo của họ một năm. Anh ta được hỏi liệu có điều gì quan trọng mà anh ta muốn nói với các nhà lãnh đạo của mình không. Anh ta chỉ có một từ được viết trên một tờ giấy cho họ, và từ đó là "những người khác". Các nhà lãnh đạo của ông đã được dành cho người khác. Đó là trái tim của một người đàn ông chứa đầy Thần khí của Chúa Kitô.

Ngay cả khi các nhà lãnh đạo Do Thái cử những người bảo vệ đền thờ bắt Chúa Giêsu (câu 32), họ đã trở lại mà không có Ngài. Họ đã báo cáo lại cho các linh mục trưởng và người Pha-ri-si, “**Chẳng hề có người nào nói như người này**” (Giăng 7:46). Sự hiện diện năng động và táo bạo của Chúa Kitô, cộng với những lời nói ân cần xuất phát từ đôi môi của Ngài, đã khiến những người

lính đền thờ không vâng lời những người cai trị của người Do Thái. Phản ứng của mọi người đối với thông điệp của Ngài vào thời điểm cao nhất của Lễ là, “**Người này thật là đáng Tiên tri. Người khác thì nói, “Áy là đáng Christ (câu 40).** Anh em nghĩ sao? Anh em đã kết luận rằng Chúa Giêsu là Chúa Kitô, Đấng cứu độ trần gian và linh hồn mình chưa? Nếu vậy, tại sao anh em không mở cuộc sống của mình cho Ngài và yêu cầu Ngài đi vào cuộc sống của mình bằng Thần khí của Ngài và khiến anh em tràn đầy?

Cha ơi, Cha sẽ bước vào đời con? Con muốn được tái sinh và tràn đầy Thánh Linh của Cha. Lạy Chúa, xin làm con khát Chúa. Con muốn uống thật sâu nước của cuộc sống. Con không còn muốn sâu đến mắt cá chân trong dòng sông này, thậm chí không sâu đến đầu gối. Con muốn được kiểm soát và dẫn dắt bởi Ngài trong mọi con đường của bản thể con. Amen!

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com